

Gönül Bahçem

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mayıs 2015

Zamanın ördüğü, benzeştığımız
Ve ayrı düştüğümüz,
Betimlemesi imkansız aşkların sıradanlığında
Susmak adına olsa da tek telaşım
Geçip gitmekteyim gün gibi.
Eremeyeceğim yarınlarda
Mucize kabilinden de olsa
Tutunmak düşme pahasına tepetaklak,
Kıymete biner miyim bilmem
Vermezken tek bir ödün.

Günü kurtarmak değil inan ki amacım
Ne bir tas çorba ne de mükellef bir ziyafet
Bölüşmek sadece tek lokmayı
En az üzünçleri ve o densiz dünleri
Pay etmek yürürken aynı köprüde.
Hanelerinde ne çok sıfır gizli ümit bildiğim
O yordanası düşler her gece konuk ettiğim.

Hecelerde gizli satır arası aşklar
Ruh nasıl yorgun bir bilsen
Nöbette aralıksız misafirliği
Çok uzun sürdü bu sefer inan ki
Biraz hüznün biraz elem
Nerelerde gizlendiyse o mel'un
Bitimsiz dertler
Her ne kadar çoğunun nazarında
Fazlasıyla müphem.

Bak, ayırdım ayırık otlarını
Nasıl temiz ve ferah şu gönül bahçem.
Yol verdim maziye
Örümcek ağı kadar karışık
Ve sırnaşık ne çok imge
Bu yüzden sıkılanım belki de.

Çözerken tekrar dolanan
Dolanıp da ayağımın altında
Mütemadiyen çelme takan:
Dünkü çocuğum altı üstü
Yastığımın altında ucu kırık kalemler
Okul formam başköşede
Sabahı bekleyen.

Yorucu hele ki kıymet bilinmezken
Sıkıcı çözdüğüm her bulmaca
Bak, yine sen çıktın şu son denklemde.
Hangi kitabı alsam elime
Aynı sayfa numarası
Hani o tek gözlü evin kapısında yazılı.

İki dirhem bir çekirdek şu aykırı düşler
Sus pus içimde saklı pek çok yığı.
Saçlarım beyazladı beyazlayalı
Atmaya kıyamadım verdiğin o sarı tokayı.

Hadi, gidelim artık buralardan
İnan ki sığar tek bavula
Ne varsa dünden kalan.
Hatta onları da bırakalım geride
Yeni düşlere yelken açmak
Hepten yeter ikimize.

İlk ve son randevu:
Kız-kulesi, denizin ortası
Sevda ortak dilimiz,
Kaderimizin son rotası.
Bil ki son sözüm dimağımda
Epeydir saklı olan;
Altı üstü tek hece ve pay ettik madem
Kaderi,
Sen hiç düşünme ve gel yeter ki...